

LUCINE NAD POLJANSKO DOLINO. — Tu je umrl po vsej Sloveniji znani kovač in ključničarski mojster Jurij Oblak. Znan je bil po Slovenskem kot izdelovalec cerkvenih stolpnih ur. Leta 1941 ga je Gestapo odpeljal za vso družino v Srbijo. Po štirih letih se je vrnil domov in v začetku verjel besedam in obljubam partizanskih oblastnikov. Toda po par mesecih je te

podpirali partizane in "osvobodilno fronto," smejo sedaj kopati ob nedeljah kopati jarkove. Vse se enkrat obrne in enkrat poplača.

ZELENJAVO pravijo, da bo do gojili po posebnih planskih načrtih zlasti na poljih med Trzinom in Domžalami. Tudi natančna poljska dela morajo pridržati prostovoljni ljubljanski udarni

NOVI GROBOVI

Mary Herak

Včera j zjutraj je umrla na svojem domu Mary Herak, stanujoča na 1641 E. 26. St. Zapuška moža Jureta. Pogreb bo jutri zjutraj ob 9 iz Golubovega pogrebnege zavoda v cerkvi sv. Nikolaja. Pokojna je bila stara ob smrti 77 let in v Ameriki od leta 1913. Rodom je bila iz sela Danculovič, Žumberak. Bila je članica društva sv. Nikolaja HKZ.

Mary Herak
Včera j zjutraj je umrla n
svojem domu Mary Herak, z
nujica na 1641 E. 26. St. Zapu
šča moža Jureta. Pogreb bo
jutri zjutraj ob 9 iz Golubove
ga pogrebnege zavoda v cerkev
sv. Nikolaja. Pokojna je bila
stara ob smrti 77 let in v Ame
riki od leta 1913. Rodom je bi
la iz sela Danculovič, Žumbe
rak. Bila je članica društva sv
Nikolaja HKZ.

Zmagoslaven dan svobode vid
pesnik v bodoči Sloveniji, ki s
pred vsem spomni svojih mu
čencev.

*Cez vsa Slovenijo gre veliki
don...
ne zvonijo zvonovi kot za
pogrebom —
Kot da procesija gre za nebom
kot da v krstah, ki jih vozijo
iz globeli*

ne ležijo ljudi ostanki prepereli
temveč kosti mučenikov v
relikvarjih,
da dobijo svoj prostor ob naših
oltarjih.

Knjigo kupite lahko pri Ameriški Domovini. Cena je \$2.75 z poštnino \$3.00.

London. — Britanska delavska vlada bo stavila vprašanje zaupanja v parlamentu, ki je sklican na izredno zasedanje, da govori o znižanju angleškega funta. Če bi vlada ostala v manjšini, bi morala dati ostavko. Britanija bi prišla v vrtnice nevarne politične nesigurnosti v času ko se ji gospodarstvo morda po hudim udarcem znižanja valute. Delavska stranka ima dovolj močno večino, da bo vzdržala, če bo ostala strankna delegacija v parlamentu zvesti svoji vladi.

Washington. — Premogarska industrija se pritožuje, da so vsi člani unije šli v stavko, čeprav so samo nekatera podjetja ustavila plačevanje v socialni sklad. Vsi lastniki severnih rudnikov govnikov pravijo, da so vplačili ustavili samo rudniki Island Creek in Pond Creek v West Virginiji. Trdijo, da 99% rudnikov še vedno izpolnjuje svoje obveznosti v smislu dosedanjih pogodb in da torej Lewis ni imel pravega vzroka povzroči splošne stavke. Sodijo, da h stavka še trajala. Pogajanja niso prinesla doslej še nikakega uspeha.

Naj nihče ne pozabi, da je v sredo dne 5. oktobra ob 7. uri zvečer leta seja Lige Katoliških slovenskih Amerikancev v cerkveni dvorani v Collinwoodu pri župni cerkvi Marije Vnebovzete v Clevelandu. Poleg drugih poročil glavnih odbornikov, bosta posebno zanimivi tudi poročila ŠKOFA DR. GREGORIJA ROŽMANA in P. BERNARDA AMBROŽIČA. Poleg članov glavnega odbora Lige so prav vljudno povabljeni tudi člani odbora stoterih v Clevelandu in drugi sodelavci in prijatelji Liginega dela iz cele Amerike.

enat zglasoval z a k o n —
Amerika trdno odločena
da prepreči vsago sovjetsko
nasilje

Washington. — Senat je izglasoval ameriško pomoč zapadni Evropi za oborožitev. 55 senatorjev je glasovalo za predloženo 24 pa proti. Moskva je takoj po prejemu poslala noto, da bo pomagala za pomoč za napadane države narodov severnoatlantskega paktu proti njeni. Senat pa je vodil opozicijo, proti predložitvi in pridobil 12 republikancev in 10 demokratov. Trumanova zunanja politika je s tem dosegla zopetni uspeh. Namen te politike je obdajati Rusijo z okoliščinami, ki jo bodo prisilile, da se gospodarsko in vojaško priključi k preostalim državam narodov. To so pripravili z vsemi sredstvi, ki jih imajo, da bi jo preprečili braniti svojo neodvisnost.

Ta zmaga skupne zunanje po-
litike obeh vplivnih ameriških
frank je prila ko opomin so-
vetski delegaciji, da je USA od-
ločna v svoji nameri, da ne pu-
sti mirno nikake sovjetske agre-
sije več in da je pripravljen
proti komunističnim agre-
zivnim iznenadenjem na vse
deljeh sovjetske zveze od Kore-
je in Daljnega Vzhoda do Dun-
ja v Berlinu.

trajk v sedanjem času bil nesreča za USA

Washington. — Federalni poročnik v jeklarskem sporu je izjavil, da bi stavka jeklarskega delavstva bistveno zmanjšala narodnemu gospodarstvu in celo ogrožala narodno obrambo politiko USA. To bi lahko usodno koristilo sovjetski Rusiji. Jeklarska stavka, ki se sedanjem času bi bila največja pobuda, ki jo moremo dati za usom.

Desničarska skupina elektr
arskega delavstva je sklenila
bo bo nadaljevala borbo proti k
čarskemu in komunističnost
otniškemu vodstvu unije, ki j
ilo izvoljeno na zadnji konve
ji. Skupina bo predložila cer
ralnemu odboru CIO poročilo
ejanskih razmerah v uniji i
predlagala, da se osnuje pose
na unija, ki ne bo pod komun
ističnim vplivom.

**Predsednik Truman obja-
vil strašno novico—Ame-
riška vlada je priprav-
ljena.**

Washington. — Predsednik Truman je objavil, da je vladl USA znano, da se je v sovjetski Rusiji izvršila atomska eksplozija. Sovjetska agencija Tass je dodatno povedala preko radija, da je atomska skrivnost Rusom znana od leta 1947. Predsednik šefov štabov general Bradley je povedal, da je vlada USA informirana kje in kako se je izvršila atomska eksplozija in je pozval ameriško javnost, da naj kolikor mogoče mirno sprejme to usodno novico.

*Na ameriško javnost, kongresnike in senatorje je vplivala novica kot strela z jasnega. Tudi nekateri izmed tistih, ki so doslej glasovali proti oborožitvenemu programu federalne vlade, sedaj uvidevajo zakaj je vlada v svojih predlogih tolikokrat povdarjala, da je oborožitev nujna.

Odbor za atomsko energijo se je sestel k nujni izredni seji. Vsi strokovnjaki povdarjajo, da je Amerika v produkciji atomskega orožja toliko prehitela Rusijo, da je posledično ne bo mogla dohiteti. Smašajo, da Rusija še ne bo mogla proizvajati uporabljivega atomskega orožja do leta 1952. Vsi pa naglašajo, da grozi svetu silna nevarnost, ker ima smrtno orožje v oblasti sila, ki postavlja nasilje za prvo svoje orožje v politični in mednarodni tekmi in ki je znana, da bo tako orožje uporabila kadarkoli se ji bo zdelo, brez ozira na kakršne koli moralne principe ali mednarodne dogovore.

Zaenkrat ima Amerika veliko, večjo možnost transportiranja atomskih bomb v vse dele sveta, kot pa Sovjetska Rusija. Vendar je gotovo, da bi Rusija le mogla rušiti ameriška mesta, zlasti tista, ki leže na severno-zapadnem delu Združenih Držav.

New York. — |Governer Dewey je priredil svečano večerjo v pozdrav delegatom vseh narodov, ki zborujejo v Flushing Meadow. Med pozdravi je governer povdaril, da mora Zveza

Narodov dobiti tudi izvršilna sredstva, da bo lahko uveljavila svoje odločitve in sklepe. Novi predsednik Romulo mu je odgovoril, naj se velike sile sporaumejo, pa bo končan spor na svetu, ker je dosedanje življenje Zveze Narodov pokazalo, da so manjše države vedno našle pot za sporazum, pa so velike ostale trmasto vsaka pri svojem.

Washington. — V odoboru za skupno obrambo držav severnoatlantske zveze, je tudi Islandija. Ta nima nobene vojske. Edino kar ima obožoenega, je policija, ki ima gumijaste palice. Islandija nima niti enega vojaka, nima ministra za obrambo, nima vojaškega strokovnjaka, ki bi ga poslala k seji. Zastopaj jo bo civilist.

Direktorij Slovenskega doma na Holmes Ave. si lahko čestita z večeršnjim programom ob priliki proslave 30letnice. Popoldne in zvečer je bilo vse tako izborno aranžirano, da so imeli udeleženci res lep užitek.

Popoldanski program so pričeli točno ob treh. Odprl ga je predsednik, mladi Frankie Cernec, ki je v iskrenih besedah pozdravil navzoče, nato pa izročil vodstvo programa v večše roke našega narodnega delavca Fran-

tro minil. Vse je prijetno iznenadil Frankie Jankovič, ki je nastopil s svojimi fanti, dasi ni bil naznanjen na programu. Šele zadnji trenutek je zvedel, da ima nekaj ur prostih, pa je prihitel v Slovenski dom, kjer je nastopal kot igralec začetnik pred 20 in več leti. Mislimo, da je redko deležen tako toplega sprejema, kot ga je dobil večer od svojega naroda. Fantje so tudi tako igrali, da je bilo vse pokonci.

ka Mataha. Ta je program za-
res izborni vodil in gledal, da se
je dejanje na odru vršilo glad-
ko, da se ni nihče dolgočasil in
da je občinstvo, ki je napolnilo
dvorano do zadnjega kotička
vztrajalo do konca, precej čez
šesto uro zvečer, nakar so se
mnogi podali v gornjo dvorano
k okusnemu banketu.

Občinstvo je imelo zares lep užitek, ko je poslušalo vesele melo-

Nadvse ljubki sta bila Pauline Sežun in Mary Živoder, prva s harmoniko, druga z bas-violino. Zbor Jadran, pod vodstvom Lody Malečkarja, je pel izborno, zlasti je ugajala "Rasti rožmarin."

Nas Martin Bakar je s svojo "Tirto" vžgal občinstvo z "venčkom" in pa zatem, ko je pozval vso dvorano, naj poje z zborom. Ljudje so se radi odzvali in zagrmelo je iz več sto glasov: Je pa davi slanca padla, Kaj pa dekle tukaj delaš in druge narodne. Mladi Evgen Malečkar je kar lepo zaigral na harmoniko, prav tako je lepo igral na klavirju venček narodnih melodij Joseph Glinšek.

Mladi čarovnik, Ray Germ, je očaral občinstvo s svojo spretnostno igranjem. Dasi je še mlad, pa je zares že dober igralec. Mlada umečnica Judy Pretnar nam je kupili dragoceni čas v slučaju največje sile in stiske, ki bi nastala, ko bi komunistični imperij poskusil glavni udarec na zapad Evrope.

Zatem sta bili podani dve kratki igrici: "Gostilna za časa prohibicije" in "Zakonski ljudje." V dvorani so odmevale salve smeha ob raznih prizorih, ki so nam obujali spomin na ža-

Vse te izjave, ki dovolj močno obeležijo strašno nevarnost, ki preti svobodnemu svetu od komunistične Moskve, so dali senatorji v razpravi o zakonu o pomoči Evropi za njene oborožitev.

že itak poznamo, da je ni boljše na odru, kadar prečstavlja odločno hišno gospodinjio. Nieti mož, John Habat, je bil dober, tako na nogah kot pod mizo.

Res, dolg je bil celoten program, pa ker je bil vseskozi tako zanimiv nam je čas še prehi-

— o —

GIRARD, O. — Dne 11. sept. je umrl Anton Jelenc, star 88 let, rojen v Mirni, Dolenjsko. Zapušta ženo, sina, tri hčere in 13 vnukov. V Thomasu, W. Val, je leta 1903 pristopil v društvo Sv. Barbare in bil član jednote od združitve leta 1921.

Lorain, O. — Na zletniški la-
diji Noronic, na kateri je izbru-
hnil požar v soboto 17. sept. ob
2:30 v pristanišču Toronto, Ka-
nada, sta bili tudi dve Sloven-
ki iz Loraina in sicer Miss Ana
Dunjava in Miss Ana Polutnik.
Zadnji četrtek ob 9 iz cerkve sv.
Cirila in Metoda. Njeno truplo
so spoznali po brazgotini od ope-
racije, ki se ji je podvrgla pred
leti. Rojena je bila v Lorainu,
pred 10 leti je pa odšla v službo
v Cleveland k Acme Paint Co.

Obe sta bili žrtvi požara. Truplo Miss Durjava so pripeljali že domov za pokop. Miss Polutnik pa še pogrešajo in ž njo še dva druga Lorančana, ki pa nista Slovenca. Miss Durjava je bila stara 38 let.

Vsega skupaj je izgubilo življenje na tisti ladji 128 oseb; od teh jih še niso spoznali 44. Ostanke so vse zapečali v shrambe za kak mesec dni, da jih identifikirajo, če bo mogoče.

Pogreb Miss Durjava je bil

Poleg matere Ivane zapušča tri brate, Antona, Edwarda in Louisa, ter dve sestri, obe poročeni.

Ana Polutnik je sestra gđc. Mary E. Polutnik, ki je gl. nadzornica KSJK. Dva zakonca, ki sta poznala Miss Polutnik, trditelja, da sta jo videla na ladji, ko je priplula v Toronto, torej je bila gotovo na ladji, ko je začela goreti. Med trupli in deli trupel je dozdaj še niso mogli spoznati.

Novim naseljencem—

Dne 4. oktobra se bodo začeli vpisovati tečajni angleškega jezika študenti St. John's College na 1033 Superior Ave. v Clevelandu, Ohio. Učne ure bodo vsak torek in petek od sedmih do devetih zvečer. Tečaje prireja katoliški škofijski odbor za nove naseljenke brezplačno. V torek zvečer dne 4. oktobra pred sedmimi uro je vpisovanje v omenjenem kolegiju. Kdor pa želi več pojasnil je poprej, naj pokliče na telefonu TO 1-5845 ali prične osebno v urad škofijskega odbora za naselitev beguncev na 1033 Superior Ave., peti nadstropje.

Po dveh težkih operacijah zadnjo zimo se je moral povrniti v St. Alexis bolnišnico. Frank J. Benčina iz 14713 Sylva Ave. Nahaja se v sobi 202. Želimo mu skorajšno okrevanje.

K družini Mr. in Mrs. Joe V. V. lic, 1103 E. 68. St., sta prišli na obisk Mr. in Mrs. Louis V. lic iz Joliet, Ill. Louis in Jo sta si bratranca in sta se sedaj prvič videla po 42 letih. Videla sta si oglejala tudi našo tiskarno. Hvala za obisk.

Klub Ljubljana bo imel se-
jutri večer ob 7:30 na Rech-
er Ave. Članstvo naj se udele-
i v velikem številu.

Podružnica št. 15 SZZ bo priredila ples na 1. okt. v SND na 0. cesti. Igraj bo orkester Frank Mullec. Bo prav veselo, pridite takrat.

V sredo večer ob 8 bo priredil Materinski klub fare sv. V. a svojo običajno zabavo s klicanjem števil. Ker bo šel ves običek v dober namen, ste vsi prijavno vabljeni na udeležbo.

V sredo 23. sept. ob 8 zvečer
o važna politična seja v Euclid
Park Clubu. Sejo sklicuje
demokratski klub iz Euclida.
Vsak je dobrodošel. Govorila
osta državni senator Howard
Meitzenbaum in Tom Terrell,
lagajnik izvršnega odbora de-
mokratskega stranke v okraju
Cuyahoga.

Pokojni Karol Petjani, kate-
tega pogreb je danes, je bil član
odružnice št. 3 SMZ.

Jutri ob 9 bo darovana v cer-
vi sv. Vida maša za pok. Jen-
ie Arko v spomin 4. obletnice
ijene smrti.

Pariz, Francija. — Francoška vlada je predlagala Nizozemski, Belgiji in Italiji naj napravijo skupni denarni sistem, da bi stabilizirali svojo valuto. Misel na se uvede nekaka evropska denarna zveza je bila takoj sprejeta v Italiji in Belgiji. Nizozemski ima še nekaj pomislekov. Za ideja bi silno koristila in popešila tudi evropski zvezi. Velika Britanija se bori proti predlogu, kot je v stalni opoziciji proti hitremu zedinjevanju Evrope.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBBEVO, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

SEPTEMBER

SUN MON TUE WED THU FRI SAT
1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 188 Mon., Sept. 26, 1949

Dolar

Kakor solnčnice v ranem jutru so se te dni zasukale valute po svetu po dolarju. Naravnale so svojo zunanjo, to je svojo mednarodno tržno vrednost po ameriški.

Ne mislimo tu modrovati o globokih finančnih in trgovinskih vzrokih tega pojava in tudi ne o njegovih računskih posledicah ne mislimo preročavati. Vsak ameriški državljan pa nehoti pri tem premisljuje. Kaj misli?

Velika Britanija je bila prva trgovska in finančna sila na svetu. Dve svetovni vojni sta jo zelo izčrpali. Z ostrim racijoniranjem, ki traja že devet let, je skušala rešiti svojo vodilno vlogo vsaj v okviru združenega britanskega kraljestva in v Evropi. Delavska vlada je po vojni skušala ob enem izvajati socializacijo in modernizacijo in obnovo. To je bila trojna strašna naloga. Britanski finančni minister Cripps je nedvomno eden največjih umov in najnesebičnejših delavcev v obnovi gospodarske moči Velike Britanije. Pa ni mogel zdržati previsoke vrednosti britanske valute, ker je moč britanskega imperija padala in gospodarstvo ni moglo zacveteti kljub injekcijam, ki jih je Velika Britanija dobila v posojilih v Ameriki in potom ameriškega obnovevne dela v Evropi. Velika Britanija je že precej davno nehala biti vodilna politična in gospodarska sila na svetu, zato je kar naravno, da tudi njen denar ne more držati vodilne pozicije. Za Veliko Britanijo so šle druge države.

Kam so šle in po kaj? Po dolar. Izkazalo se je zopet kar je že večkrat povedal predsednik USA, da je Amerika po drugi svetovni vojni hočeš nočeš vodilna sila svobodnega sveta. Dolar je tako močan, da morajo druge države imeti to valuto, da bi si mogle nabaviti kar potrebujejo. Naravnati morajo vrednost svojega denarja napram dolarju, da bodo mogle v svobodnem svetu trgovati, kajti s previsoko ceno napram dolarju niso opravile nič. Dolar je tisti, ki v mnogem narekuje pogoje v mednarodni trgovini.

Kaj je ustvarilo to dominantno pozicijo dolarja? Ne bomo daleč od resnice, ko trdimo, da je dolarjevo moč ustvarila živahna delavnost, iniciativnost v mednarodnih dogajanjih, naša izredna produktivnost doma in širokopotezna vodilnost v svetu po drugi svetovni vojni.

Združene države so daleč najbogatejši del sveta po svojih naravnih zakladih. Ameriška podjetnost po drugi svetovni vojni je znala dvigniti proizvodnjo z dosedaj neverjetno naglico in tehnično dovršenostjo. Amerika ni samo zadovoljila svojega domačega trga, producirala je toliko, da je imela milijone ton za izvoz. Znala je poseči v vseh mogočih oblikah v nove dežele, na ndove trge, mogla se je uveljaviti povsod, ker jo je spremljala prodornost politične akcije v prav tako neprijateljni meri kot kvaliteta blaga in možnost dobave po celi zemeljski obli.

Moč dolarja so torej zgradili ameriški farmarji, delavci, inženjerji, podjetniki, trgovci in dalekovidni voditelji ameriške zunanje politike, ki so znali to ameriško bogastvo voditi v svet preko vseh ovir, ki so bile v preveliki ceni nedolarskega sveta. Ameriškega blaga sedaj zunanji svet ne more pogrešati in da ga dobi, mora naravnati ceno svoje valute napram dolarju po tej realnosti.

Milijarde investicij v Marshallov načrt, bilionske pomoči na srednji in daljni vzhod so bile socialne in politične akcije. Amerika je dajala in daje. Toda poleg tega svojega pomena so te akcije imele in imajo svoje čisto gospodarske in finančne posledice. Amerika je iniciativna v obnovi sveta, širokogrudno daje ali s tem se tudi prodorno uveljavlja. Ne dela na zalogo kakor je delala po prvi svetovni vojni, ne čaka, da bodo odjemalci s širnega sveta prišli v njena skladišča in morda kupili to in ono, ona sama meče svoje produkte na svetovni trg, da pomaga, da rešuje, da dviga kupno moč, da obnavlja živahnost življenja, da krepi podjetnost in dviga standard. Silno zupanje v odresilnost neugnane akcije jo vodi tudi tja, kjer izgleda sprva, da daje v prazno, da razpija z meriškim bogastvom. Vse to dela Amerika iz prepričanja, da samo obnova sreče more roditi srečo tudi njej. Dolarska orientacija drugih valut je nedvomno v veliki meri posledica te prodorne iniciativnosti ameriške svetovne politike po drugi svetovni vojni.

Amerika vodi svet s sredstvi, ki prinašajo blagostanje. Ameriško blagostanje se s to široko-potezno politiko ne manjša kot so nekateri napovedovali, ko so skušali braniti tezo izolacionizma tudi po drugi svetovni vojni, ono se veča, dviga v nova široka polja delavnosti po vseh koncih in krajih sveta.

Ameriška vodilnost v svetovnem gospodarstvu je tisti znak zadnjih dogodkov, ki gotovo najbolj razveseli vsakega našega državljanja. To je vesel znak posebno sedaj, ko

gremo, upajmo da v kratko dobo večjih socialnih sporov, splošnih stavk v dveh, treh osnovnih naših industrijah. Stavke so škoda kakorkoli jih gledaš. Škoda za delavstvo, škoda in zastoj v proizvodnji. Naj bi vsi prizadeti gledali v vodilen vpliv našega gospodarstva v svetu in rešili sporna vprašanja v zaupanju in podjetnosti, ki je edini porok naših daljnih srečnih uspehov.

Dolar naj ne bo pojem suhe trgovske sebičnosti, ampak vrednost, ki jo skupni napor vseh ameriških stanov ustvarjajo za skupni blagor. S potrebnim razumevanjem in odgovornostjo napram skupnosti naj se sporazumno rešijo spori, da bo ameriška produkcija sejala nova dobra in dobivala novih zmag ameriški borbi za obnovo in red v blagostanju.

BESEDA IZ NARODA

Tone
S
hriba
piše

JURE PLANIRA, DA BO DOBER VINČEK

Joliet, Ill. — Minul je skoro teden, odkar nisem Jureta videl. Pa sem ga še pogledal, da bi mu pregledal malo dolg čas, o katerem mi zadnje čase večkrat potoži. Ravno čistil je v spodnjih prostorih in ga obgovorim:

"Kaj pa ropotaš, Jure, kaj se boš mufal ali kaj?"

"Mufal? Kam? Drugam ne, kakor na naš park sv. Jožefa, kadar bo božja volja tako."

"To pa ne bo še tako kmalu, saj si še trdna korenina."

"Na zunaj morda še zgledam, znotraj pa postajam trhlen, kakor star topol. Veš Tone, nosim že par let sedem križev, pa pravijo o križih, da je še eden prevec."

Jure je postavil metlo v kot, malo razmaknil navlako po spodnjem stoku, meni pa prinesel stol, rekoč: "Tone sedi, bova kakšno uganila."

"Ja, pa sem te prišel ravno motiti, ko si pri delu."

"Pri delu? Takega dela imam vedno dosti, kakor je to. Čistim te luknje že štirideset let, pa prahu in navlake nikdar ne zmanjka. Ne vem, odkod se to jemlje."

"Tako je povsod," mu odgovorim.

"Viš tele sodčke imamo že več kakor trideset let. Vsako leto se v njih kuha sladki mošt, ki ga nato sv. Martin v vino spremeni. Brez vinčka bi ne mogel bit, saj mi ravno ta pomaga nositi mojih sedem križev, da so lažji, da pod njimi ne opešam. Moj oče so mi vedno pravili, ko sem hodil z njimi na goro Veselico, da za sode je treba bolj skrbeti, kakor pa celo za lastno ženo. Dejali so: Žena me razjezi, ta, ki je v sodu, me pa potolaži, zato mu je treba dati vedno dobro bivaljšče. Sin, ko boš velik in gospodar, snazi sode, pa boš imel kapljico, da jo boš vesel ti in Bog. Tega se držim in moje vino je vsako leto dobro. Ob njem se rado poje in vsak je rad vesel. — Tako mi je razodeval Jure."

"Kakšnega misliš pa letos napraviti?"

Jure pogladi mustace in odgovori: "Veš kaj bom letos napravil? Z ongavim Martinom sva govorila, da bova šla na farne in bova dobila vsak ene deset bušljev domačega illinojskega, ki ga zadnja leta precej pridelujejo nekateri farmarji. Ta je precej podoben newyorškemu grozdju, ki se ga pa zadnje čase tu na osrednjem zapadu več me dobi. Potem bom dobil pa ene 25 boks zinfandela in nekaj muškata. To bom zmešal skupaj in upam, da bo dobra kapljica. Enkrat sem že naredil tako, pa smo tisto leto peli ob njem, kakor še nikoli. Bogme je bil dober tisto leto,

saj se menda spominjaš, nekaj let pred to zadnjo vojso, saj si še ti rekel, takega pa še nisem pil, kar tlačim travo po Ameriki."

"Ja, ja, že vem," mu odvrnem, "kaj si tistega tudi tako napravil?"

"Da, prav tako. In tako bom tudi letos. O Božiču bom pa še kako prase dobil in zaklal, nasušil malo rebere in klobasice, pa se nam bo godilo, kakor v ta malih nebesih!"

"Srečna duša si ti Jure, ki znaš vedno poskrbeti, da ti je dobro tu na zemlji. V takih razmerah boš nosil svoje križe še dolgo in končal boš veselo in zadovoljno tu na svetu, temu na drugem svetu pri sv. Petru pa boš začel veselo novo življenje, saj veselo ljudi imajo tudi

nebesih radi, drugače bi tam lušno ne bilo, kakor je," mu velim.

"Bog te usliši," je odgovoril, nato pa sva govorila še o marsičem drugem, prekinila je naju Juretova boljša polovica, ki je Jureta klicala h kosilu, jaz pa sem se pri tem zavedel, da sta minili ob najinem razgovoru že kar celi dve uri. Zato sva položila najino reševanje sveta na Juretovo polico v njegovem kevdru in ga bova zopet dala na rešetko, ko se snideva tam.

V bližnjem Rockdale, kjer je svoje čase županil naš znani rojak "Cookie" ali naš Francelj Gospodarich in zatem njegov brat, je pred nekaj dnevi umrla znana slovenska rojkinja Marija Buščaj. Bila je iz vasi Dobropolje na Dolenjskem. V Ameriko je prišla pred več kakor 40 leti. Njenega soproga pa je pobrala smrt kmalu po novem letu letos, enkrat v februarju. Pokojnica zapuščala več sorodnikov tukaj in v starem kraju. Naj počiva v miru.

V cerkvi sv. Jožefa sta bila poročena te dni ženin Rude Pucel in nevesta Mildred Erjavec. Nevesta je hčerka Mr. in Mrs. Joseph Erjavec in vnukinja Mr. Simona Šetina, našega vpo-

kojenega mojstra kamnoseka na North Chicago cesti.

To za danes, pa še prihodnjé kaj.

Tone s hriba.

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

Cleveland, O. — Mislim, da je bilo vreme tisti porazni vzrok, ki se je kujalo in nam klubovalo na naši zadnji zaključni tekmi na strelišču Slovenskega lovskega kluba Barberton, da so fantje tako slabo streljali. Ker izid kot ga imamo, nam jasno kaže, da drugega vzroka jim ne moremo pripisovati.

Točno ob 1:30 popoldne se je pričela tekma pod vodstvom našega solovca predsednika Joseph Lekšana. Prvi klub, kot je bilo določeno, je nastopil Slovenski lovski klub Barberton, Streljali so takole:

1) Gradšar	19
Zupec	11
Blazič	17
Murn	13
Vidregar	18
Skupaj	78

2) Grbec	20
Turšič	18
Udovich ml.	19
Dečman	21
Klančar	12
Skupaj	90

Torej skupaj 168 točk. Drugi za tem je nastopil Euclid Rifle klub. Streljali so takole:

1) Mandel	14
Ivaz	12
Dolenc	14
Pozelnik	12
Dovgan	19
Skupaj	71

2) Kramar	20
Mrvar	16
Baraga	15
Korman	14
Kosec	14
Skupaj	79

Torej skupaj 150 točk. Tretji ali zadnji v tej tekmi je nastopil Rainbow Hunting klub. Streljali so takole:

1) Legan	13
Fortuna ml.	14
Hren	8
Stopinšek	13
S. Jakush	13
Skupaj	61

2) Rangus	13
J. Jakush	12
J. Fortuna	10
C. Jakush	11
Fridman	11
Skupaj	57

Torej skupaj 118 točk. Ker pa je imel Euclid Rifle klub v prvi tekmi na strelišču Rainbow Hunting kluba najvišje število točk (194) in je sedaj izšel pri tej tekmi Slovenski lovski klub Barberton z najvišjim številom točk, kot nam zgornji izid kaže in ker nam naša pravila govore, da klub, ki si hoše priboriti zmago, mora iziti kot zmagovalce pri vseh tekmah in ker ni izšel noben klub kot zmagovalce v teh tekmah, nam pravila zopet govore, da morata kluba z najvišjim številom točk iti takoj zopet v tekmo, dokler se ne odloči zmaga.

Zato sta zopet za zmago po-
noyno nastopila Euclid Rifle klub in Slovenski lovski klub Barberton.

Barberton:	
1) Gradšar	19
Zupec	13
Blazič	20
Murn	20
Vidregar	14
Skupaj	86

2) Gerbec	22
Turšič	15
Udovich ml.	18
Dečman	20
Klančar	11
Skupaj	86

Barberton skupno 172 točk, Euclid Rifle klub:

1) Mandel	13
Ivaz	16
Dolenc	8
Pozelnik	11
Dovgan	20
Skupaj	68

2) Kramar	17
Mrvar	19
Baraga	15
Korman	13
Kosec	19
Skupaj	83

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Poglejte me, deklič, zdaj sem pa v ruti. Kaj takega pa še ne! Vse sorte klobukov in kapi sem si že obešila na glavo, rute pa še ne. Pa ki veste, da je zdaj to moda v Ameriki. Kadar ženska ne ve, kaj bi si nataknila na glavo, pa si obesi kakšno ruto ali facou, kakor so rekli naša mama.

Veste, vsaki se ne poda, meni pa se, čeprav me je kar sram, da se sama pohvalim. Kar na smeh mi gre, kadar si jo ognem in se vstopim pred veliko ogledalo, ki ga imam doma kar tam v predsobi. Ogledalo je visoko, da se lahko vsa vidim v njem in za-
yrtim se, da se še tam na zapadu pogledam, kakšno je kaj tam "vreme."

Naš nič ne obraja rut. Kaj vem zakaj da ne. Pravi, da si jih ne znamo tako lepó zavezati pod vratom kot so si jih znali v starem kraju. Rada bi vedela, zakaj da ne. Meni se zdi, da smo zelo fletne v rutah. Moj obrazek je kakor kakšna majhna štručka, kadar si ruto zavežem. Naš pa pravi, da sem kot nalašč za v štalo h kravdam, da mi bo skomandiral še golito, pa bo.

Kakšno golito, bi rada vedela, ki še ne vem, kaj je to. Ako je kakšna stvar za na glavo, naj si jo kar sam natakne, pa bo videl Benetke, zmene.

Veste, še zdaj nisem prav v sebi. Tako je prišlo, da je malo manjkalo, da nisem svojih cap pobrala in se mufala. Komaj sem se dala potolažiti, pa ki me vsi poznate, kako sem krotka in ponizna. Tisto je pa res, moram kar priznati, da če se me razpali, da mi lonček zavre, se pa res kakor osa. Kar oči bi mu spraskala, taka sem. Pa me tudi prec mine. Malo zacpetam s solnčki, malo se pojokcam od togote, pa sem dobra. Pa mora biti že precej, da se me tako razpali. In oni dan me je naš, da nikoli tega. Čakajte, vam bom

Euclid Rifle klub skupaj 151 točk.

Iz izida te ponovne tekme je zopet razvidno, da je in ostane do prihodnje sezone zmagovalce Slovenski lovski klub Barberton.

Izid tekem vseh klubov v tekmo-
vanju za zmago v letu 1949 je sledeč:

Barberton: 359 točk.
Euclid: 345 točk.
Rainbow: 305 točk.

Z lovskim pozdravom,

Tajnik.

Naučil jih je

Kmet iz Ribnice se je večkrat peljal v Ljubljano po opravkih, s seboj je vedno imel stekleničko dobre slivovke. Na vlaku je navadno zadremal in sopotniki so mu vselej izpili vse žganje. Da bi sopotnike odpravil te nelepe navade, napolni drugič stekleničko s svojo vodo, jo vtakne v žep, gre na vlak in se dela kot bi spal. Sopotniki se brž polaste steklenice, vsak naredi globok požirek in da steklenico naprej, ne da bi kaj povedal. Tako so izpraznili steklenico in jo kmetu vtaknili nazaj v žep. Sedaj se pa zbudi kmet, vzame steklenico iz žepa in vdične: "Kaj bom pa sedaj pokazal doktorju, ko ste mi vse vodo izpili?" Od tistokrat se ni nihče več dotaknil njegove steklenice.

povedala, kako je to prišlo in boste, saj vem, z menoj potegnile in mi dale prav. Vranč, kaj res ne bomo imele nobenkrat kakšne besede, vas vprašam.

Takole je prišlo do besed pri nas. V Kanado smo se peljali, da bomo tam obiskali naše prijatelje. Od februarja meseca smo se pripravljali in če ne bi jaz še zdaj nastopila in rekla našemu: če zdaj ne bomo šli, letos ne bomo šli. Našega malega sva vzela s seboj, ki bo doma imel in je dobro, da vidi malo po svetu. Ni kazalo, da bi se mu skrivaj izmazala, čeprav mu je oče dokazoval, da se ne bo zabaval, ki ljudi ne pozna in ne bo nikogar, da bi igral z njim žogo. Pa bolj ko je oče branil, bolj je mali silil in nazadnje je malega obveljalo, saj veste, zastran ljubega miru pri hiši. Za šoferja smo vzeli pa naposodo našega najstarejšega, Edvardčka, ki ga je oče dobro izuščal za voznika. Našemu je namreč dohtar ukazal, da nekaj časa še ne sme šofirati na večje daljave. Samo do Toneta Debeva v Madison in nazaj sme, dlje pa ne.

V soboto zjutraj smo se odpeljali, v nedeljo večer, to je drugi dan smo bili pa že spet doma. Kot bi šli na uro gledat! Videli smo pol sveta in Kanado. Našemu se je kar inako storilo, ko je stopil po dolgih letih zopet na kanadska tla. Oči si je obrisal, se ozrl okrog sebe in z milim glasom rekel Edvardu: "Eddie, pogledaj no malo naokrog, kje je kakšen salun." Nič se ne bosta nacejalo skoro na teče, sem jima ukazala, in se tudi nista, če kaj vem.

Dobro smo se imeli v Torontu in tam okrog. Dolenčev Anico smo videli in Ambrožičev v Malvernu in Hajdinjakove in vse polno naših čvrstih fantov in zauber deklet. Meni je bilo kar sitno, tako so me fantje zivali in se mi klanjali. Nepristano sem bila samo gospa in gospa in eden mi je celo rekel milostljiva, pa nisem prav vedela, če sem se mu smilila ali kali (menda zastran našega), da mi je tako rekel. Takoj sem videla, da olikani pa so fantje, v Kanadi, to pa to. Večkrat sem se ozrla na našega, enčes: ali jih siliš, kako se mi klanjajo in kako manirilih so, samo gospa in gospa. Marička ti meni pomagaj, da bi se le ne prevzela! Rekla pa sem si, da bi bilo dobro našega poslati za nekaj tednov v Kanado, da bi se malo uglasil in navadil manir. Saj mi ni niti enkrat še rekel: gospa, niti enkrat samkrat ne, vam rečem.

Pa to ni bilo tisto, zastran česar bi skoro nastal špetir pri hiši. Nak, bilo je nekaj drugega. Ko smo se pripeljali domov, sem rekla, da bom vso to pot lepo opisala v svoji koloni. Lepo branje bo, kot bi rožice sadili, ker tako fletno znam. On pa takoj pokonci in da ne, da če bo kdo opisaval pot v Kanado, da jo bo že on. Spocitala sem mu, da on že nateplje Kanado v svoji koloni vsak dan in da ne kaže, da bi jo še topliral. Lepše bi bilo, če bi vsak svojo. On pa da ne in ne. Saj vem, boji se, da bi potem vse samo mojo kolono bralo. Videla sem ga, kako je menceal tam po Kanadi, ko so vsi od kraja hiteli: "Oh, gospa Micka, kako vendar fletno pišete!" Sama nisem vedela, kam bi pogledala, tako me je bilo sram, pa dobro mi je delo, kot bi me kdo s putrom mazal.

Ker ni hotel noben odnehati in je že zgledalo, da se bom začela vjezila, je vendar odnehal v toliko, da je predlagal, naj bi oba pisala, kako je bilo v Kanadi in sicer ob torkih v kanadski Ameriški Domovini. Tako ne bo ne njegova ne moja veljala. Vdala sem se, kaj pa hočem, saj veste, kako je Ampak sklenila pa sem, da bom včasih le kaj vtaknila od Kanade v mojo kolono, pa če se on zastran tega razporje.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Je tudi najmirnejših ljudi lotevala besnost. Bila sem kor brez uma; nič dalje nisem mogla ostati. Zaman so me hoteli zadržati, rekoč, da so cele zaprte in da me gotovo umore; odšla sem in bežala umore; kakšen krik, kakšno jecanje! In jaz sem tekla, o, tekla sem preko polj, skozi gozde, nič več ne vem kod, in sem napravila velik ovinek pri Villers-u. Trikrat sem se skri-la, misleča, da slišim vojake. Toda srečala sem samo neko drugo žensko, ki je tudi bežala, bežala iz Beaumonta, in ta mi je pravila reči, da so mi vstajali lasje na glavi. In zdaj sem tu; ah, kako nesrečna sem, kako nesrečna!

Zopet si je je zadušil glas v solzah. Kakor da jo sili strah, se je zopet vrnila k tem rečem; ponovila je, kar ji je bila povedala tista ženska iz Beaumonta. Ta ženska, stanovala v glavni ulici vasi, je od zgodnjega mraka videla prihajati nemško topništvo mimo. Po obeh straneh ulice je vrsta vojakov nosila smolnate kalje, ki so razsvetljevale pot z rdečim svetom požara. In po sredi se je s pekleno naglico razlivala reka konj, topov in streljivnih voz, in je divjala v besnem galopu. To je bila središnja armija zmage — satansko preganjanje francoskih čet, da jih tam doli v kdove kakšni pasti uničijo docela. Ničesar se niso ogibali; drobili so vse, karkoli je bilo, in šli naprej. Padle konje so rezali na licu mesta iz njihove vprege, mečkali jih, vlačili jih proč in jih metali v stran kot krvavo naplavo. Ljudje, ki so hoteli čez cesto, so bili istotako podrti in zmleti od koles. V tem viharju se niso ustavljali niti vozniki topov, ki so umirali gladu; kruh, ki so jim ga metali, so prestrezali v zraku; a bakljenosti so jim podajali na osteh svojih bajonetov po cele četrti mesa, nato pa so z istim orožjem zbadali konje, da so prestrašeni divjali dalje v še hitrejšem galopu. A noč se je spuščala čim dalje niže, in topništvo je šlo še vedno mimo, z

sredi blaznih klicev: hura! Vzlic pozornosti, ki jo je Maurice posvečal temu opisu, ga je po pravkar zavžiti večeril premagala trudnost, da je spustil glavo med obema rokama na mizo. Jean se je še trenotno boril z zaspanostjo, nato je polegel tudi on, in zaspal na drugem vogalu mize. Stari Fouchard je bil šel zopet na cesto; Honore je ostal sam s Silvino, ki je sedaj nepremično sedela pred široko odprtim oknom.

Takrat je kvartirmojster vstal in stopil k oknu. V neizmernost se je širila črna noč, napihnjena od mučnega sopenja čet. A šum se je dvigal še silneje, kakor da bi nekaj suvalo in pokalo. Spodaj, po napol potopljenem mostu, se je izdaj vrstilo topništvo. Konji so se vzpenjali v strahu pred tekočo vodo. Nekateri zaboji s streljivom so tako držali z voz, da jih je trebalo vreči v reko. In ob pogledu na to trudapolno, tako počasno umikanje na drugi breg, ki je trajalo že od včerajšnjega dne in do jutrišnjega jutra gotovo še ni moglo biti končano, je mislil mladi mož na ono drugo topništvo, na tisto, ki je kakor hudournik divjalo skozi Beau-

naraščajočo silnostjo nevihte, mont, podiraje vse, mečkaje ljudi in živali, samo da pride hitreje na mesto.

Honore je stopil k Silvini, in v tej temi, ki jo je prevevala strahotna groza, jo je vprašal z rahlim glasom:

"Ali ste nesrečna?" Čutila je, da bo govoril o tisti stvari, o strašni reči, in povsila je glavo.

"Povejte, kako se je izgodilo? ... Rad bi vedel ..."

Toda ona mu ni mogla odgovoriti.

"Ali vas je silil? ... Ali ste privolili?"

Nato je zajecjala z davečim se glasom:

"Moj Bog! Saj ne vem, pri-segam vam, da sama ne vem ... A glejte, zlo bi se bilo lagati, in zato se ne morem opravičevati — ne, reči ne morem, da bi me bil tepel ... Vi ste bili odšli, jaz sem bila brezumna, in stvar se je pripetila, ne vem — sama ne vem, kako!"

Solze so ji zadušile glas. On je bil bled in tudi njemu se je stiskalo grlo; počakal je nekaj hipov. Misel, da ona noče lagati, mu je bila vendarle v pomirjenje. Nadaljeval je svoje izpraševanje, glavo polno vseh teh reči, ki jih doslej še ni mogel doumeti.

"Moj oče vas je torej obdržal tu?"

Ona niti dvignila ni oči; pomirila se je, in njen obraz je bil zopet pogumen in vdan.

"Delam mu, in moja jed ga ne stane mnogo. In ker je treba z mano vred krmiliti še druga usta, se je okoristil s tem in mi je znižal plačo. ... Zdaj je tudi gotov, da sem primorana delati, kar zahteva."

Kaj pa misliš, zakaj pa midve čakava tukaj? — Farmer Fred Newton, ki se bavi z oddajo mleka, ima pri molžnji vedno dovolj gledalcev, kajti mačke in mlade mucke prav dobro vedo, kdaj molze in se kaj hitro zberejo okrog njega, ki jim navadno vedno postreže s svežim mlekom.

Delo po vihrju. — Delavci v Palm Beach so pridno na delu, da dvignejo steno skladišča, ki se je podrla na več novih avtov v času, ko je tam divjal hurikan, ki je divjal z brzino 150 milj na uro. Škoda gre v milijone.

"Toda vi, kako da ste ostali?"

To vprašanje jo je jako presenetilo, da se je ozrla vanj.

"Jaz? Kam pa sem se hotela obrniti? Tu imam z otrokom vsaj jesti, in ljudje naju pušča-jo tukaj v miru."

Molk se je zopet pričel, in obadva sta si zdaj pogledala v oči; v daljavi, po temi dolini, se je dvigalo silno sopenje množice, in brezkončno se je razlegalo drdranje topov po la-dijskem mostu. Glasen krik je priplaval odondot, izgubljeni krik človeka ali živali, ki je prodrl nočno temo, poln neiz-rekljivega gorja.

"Čujte, Silvina", je dejal Honore počasi, "poslali ste mi pismo, ki mi je napravilo veliko veselje ... Nikdar več ne bi bil prišel semkaj; toda to pismo — in še mogoče boljše povedati."

Ona je izprva prebledela, ko ga je slišala govoriti o tem: morda se hučuje za tisto, kar se mu je osmellila pisati kakor nesramnica. Ko pa ji je govoril dalje, je vsa zardela.

"Dobro vem, da nočete lagati, in zato verjamem, kar stoji na papirju. Da, da, zdaj verjamem popolnoma ... Prav

ste imeli, ko ste mislili, da če bi bil v vojski padel, ne da se prej še vidiva z vami, bi mi bilo v veliko bolečino, ker bi moral umirati brez tega svidenja, misleč si na smrtno uro, da me niste ljubili ... In zdaj, ker me ljubite še vedno in ste ljubili vselej samo mene ..."

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE SMRTI LJUB-LJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SPROGA IN OČETA

Antona Lunka

ki je mirno v Gospodu zaspal dne 25. sept. 1948

O, črna zemlja te že krije leto dni; vse prehitro nas zapustil si.

Nas dom je pust, ni več vesel, pa tudi ne bo nikdar, bil smo brez vseh skrbi, ker ti si bil naš gospodar.

Hitim tje na gomilo, če tolažbo tam dobim, a v srcu polno tuge, tvoj grob spet zapustim.

Nek dan pa skoro pride, zdaj mi je še nepoznan, me položijo poleg tebe, v skupni dom hladan.

Tvoja žaljujoča soproga ANGELA LUNKA in otroci: TONY, VICTOR, in JULIE por. MILSALER Fairport, Ohio, 26. sept. 1949.

V BLAG SPOMIN TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABNE SPROGE IN MAMICE

Antonia Znidaršič

ki je zatisnila svoje mile oči 26. septembra 1946

Kako pozabiti to gomilo, kjer tvoje blago spi srce, ki nam brezmejno vdano bilo do zadnjega je dne.

Zaljujoči ostali:

ANTON ZNIDARŠIČ, soproga ANTHONY, STANLEY, SYLVESTER, sinovi; MARIAN in STEPHANY, hčeri Cleveland, Ohio, 26. sept. 1949.

Tem poom se želimo zahvaliti vsem, ki so ob priliki našega pokojnega strica

FRANK ZUPANCIC 5512 Carry Ave.

ki je umrl 11. avg. 1949 in bil pokopan iz cerkve sv. Vida 16. avg. na Kalvarijo pokopališče, kaj storiti nam v tolažbo in pokojniku v olajšanje. Iskrena zahvala Father Fr. Baragi za cerkvene obrede ter pogrebne-mu zavodu Frank Zakrajšek za lepo odpremo pogreba. Zahvali-mo se vsem za vence in cvetlice ter za sv. maše, zlasti pa naj velja naša iskrena zahvala Rose Krall.

Zaljujoči: JOE, LOUIS, FRANK in JACK ZUPANOČIČ, nečaki; JOSEPHINE PESKAR, PAUL-INE HARRIS, EDITH BOW-MAN, EMMA KRIEGER, FRANCIS CURTIS, nečakinje. Cleveland, O. 28. sept. 1949.

Naznanilo

Stevilnim prijateljem in poznancom z grenko žalostjo v srcu naznanjamo, da je Vsemogočnemu dopadlo pokli-kati k sebi našo dragoljubno sopro-go, mater, hčer, sestro

Marijo Ovnič

ROJ. KLINAR

ki je zatisnila svoje dobre oči 7. sept. 1949 v Bremen-Vegesach ter bila po-ložena k večnemu počitku 9. sept. v Grohnu, takoj za taboriščem.

Blago ranjko priporočamo v blag spomin in pobožno molitev!

Zaljujoči: Maki, soprogi: Franci, Marija, Lojzek, otroci: stariši in sorod-niki: Blaž in Marija Klinar, Ovnič Amalija, brat Franci, se-stri Anica in Stanka; dr. Tomaž Klinar, Mgr. Alojz Markež, družina Markež Valentin, dru-zina Markež Jože, družina Sve-tina in ostalo sorodstvo.

Grohn, Nemčija, 9. sept. 1949.

G. WHISKERS

Naročite si PIVO!

Mi dovažamo VSAKO SOBO-TO pivo na dom in sicer, vse po Chardon Rd., White Rd., Bishop Rd. in tam okrog. Kdor želi ime-ti fino pivo doma, naj pokliče nas in v soboto mu ga bomo točno pri-peljali!

MARINKO'S

416 E. 156. St. — IVanhoe 3170

Naročite si BARAGOVE KNJIGE za leto 1950

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1950, in
2. "AMERISKE SLOVENSKE VEČERNICE" ali druga knjiga Baragove knjižnice.

Obe knjigi sta zelo zanimivi in stane-
la s pošlino vred \$7.50

Vsaka posamezna pa 80c

Naročnino je poslati v poštnem Money Ordu, ali pa v bančnem čeku na naslov:

BARAGOVA PRATIKA

1857 WEST 21st PLACE

CHICAGO 8, ILL.

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

